

εν κατακλείδι

ΠΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης ● savvas_67@yahoo.com

“Δώρο Ζωής” από το θέατρο Τέχνης Αυστραλίας

Μια νεαρή γυναίκα μόλις έχει μάθει πως πάσχει από καρκίνο του μαστού. Αυτόματα η σκέψη της πάει στους δικούς της ανθρώπους. Πως θα ανακοινώσει στην οικογένειά της τα δυσάρεστα νέα; Κυρίως όμως πως θα βρει τις λέξεις εκείνες που θα αποδειχθούν ικανές να εξηγήσουν στον αρραβωνιαστικό της το δράμα που περνά; Και εν τέλει, πιο είναι το επισφράγιστο εκείνο μυστικό που βγαίνει στην επιφάνεια και με ποιους τρόπους θα μπορούσε αυτό να την βοηθήσει να προετοιμαστεί καλύτερο για το μεγάλο αυτό ταξίδι που ετοιμάζεται να ξεκινήσει, καθώς εισχωρεί στον κόσμο της ασθένειας το όνομα της οποίας παραμένει ταμπού για την ελληνική κοινωνία;

Το ευχάριστο είναι πως η συγκεκριμένη ιστορία δεν αφορά κάποιο συγκεκριμένο υπαρκτό πρόσωπο, αλλά τους χαρακτήρες που δημιούργησε η Μέλω Παπαδοπούλου για χάρη του θεατρικού της έργου «Δώρο Ζωής». Έργο το οποίο έχει αναλάβει να παρουσιάσει επί σκηνής το Ελληνικό Θέατρο Τέχνης για λίγες μόνο παραστάσεις στο γνωστό στέκι στο Addison Road του Marrickville. Το δυσάρεστο είναι πως κάθε άλλο παρά φανταστική είναι μια τέτοια εξέλιξη. Άλλωστε η μεγάλη μάστιγα της εποχής μας ούτε ηλικίες κοιτά, ούτε σπίνια. Κτυπά σιωπηλά όπου και όταν αυτή αποφασίσει, αφήνοντας πίσω της τον όλεθρο και την καταστροφή. Και δυστυχώς για ένα αρκετά μεγάλο μέρος της παροικίας μας η λέξη και μόνο καρκίνος είναι απαγορευμένη, ένα ταμπού που σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να λησθεί. Στη θέση αυτής; Η κακή αρρώστια. Λες και με αυτό τον τρόπο ο καρκίνος μετατρέπεται σε απλή γρίπη, περαστική και επώδυνη. Αληθινό και ανθρώπινο το έργο της Παπαδοπούλου τοποθετεί το δράμα δίπλα από την κωμωδία, ευκολύνοντας έτσι με τον πλέον έξυπνο τρόπο την μετάδοση στην ελληνική παροικία των σωστών μηνυμάτων των πολλών παραπλευρών της μάστιγας της εποχής μας. Μηνύματα τα οποία άλλωστε προσπαθεί να περάσει η Πολυπολιτισμική Υπηρεσία Υγείας Νοτιοανατολικού Σίδνεϊ μέσω της θεατρικής καμπάνιας «Alive and out there» (Ζωντανή και στα πέριξ, σε ελεύθερη μετάφραση) και χρηματοδότηση από Ινστιτούτο Καρκίνου NNO, κάτω από την αιγίδα του οποίου τελεί και η εν λόγω παράσταση του Ελληνικού Θεάτρου Τέχνης. Δυστυχώς η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής παροικίας του Σίδνεϊ συνεχίζει να αρνείται να κοιτάξει το πρόβλημα στα

INFO

ΣΕΝΑΡΙΟ: Μέλω Παπαδοπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σταύρου Οικονομίδη
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Ευανθία Τσαβαλά Με Αγγλικούς Υπέρτιλους
ΠΟΤΕ: 2 - 11 Αυγούστου 2013
 Παρασκευή & Σάββατο 8μμ Κυριακή 5μμ
ΠΟΥ: Μαντουριδειον Θέατρο Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Building 36, 142 Addison Road Marrickville
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ & ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: Μέλω 9519 8104 Έβεριν 0413 989 007
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: \$20 & \$15 μειωμένο
ΠΑΙΖΟΥΝ: Νατάσα Καστελλορίου, Άκης Καστελλορίου, Νικολέττα Γεωργίτσου, Ευανθία Τσαβαλά Χριστίνα Καθίλιγα, Κική Μπέτα, Γιώργος Δήμας, Ευκροσύνη Πασαχάλη, Χάρης Τσαβαλάς Γιάννης Νταβίσκας, Λιάνα Βερτζάγια, Δημοσθένης Διαμάντης

μάτια με αποτέλεσμα η εκπροσώπηση της σε προγράμματα προσυμπτωματικού ελέγχου του καρκίνου να είναι ισχνή. Ακόμη χειρότερα εν έτη 2013 η ασθένεια συνεχίζει να «κουβαλά» κάποιες μορφές στίγματος με τους ασθενείς να βρίσκονται σε πολλές περιπτώσεις αντιμέτωποι με εμπόδια στην προληπτική πρόσβαση, εξέταση και υπηρεσίες θεραπείας.

Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις του Δρ Astrid Perry, διευθυντή της Πολυπολιτισμικής Υπηρεσίας Υγείας: «Οι κοινές εκστρατείες υγείας συχνά δεν είναι αποτελεσματικές στην αντιμετώπιση του χάσματος μεταξύ κατανόησης του καρκίνου και τις πληροφορίες σχετικά με τα προγράμματα πρόληψης και θεραπείας. Η ελληνική κοινότητα έχει μια πολύ ισχυρή παράδοση στην κοινότητα του θεάτρου, και η προηγούμενη εμπειρία με την Πολυπολιτισμική Υπηρεσία Υγείας έχει καθορίσει ότι το θέατρο με βάση την προώθηση της υγείας είναι ένας αποτελεσματικός και ουσιαστικός τρόπος στην ανταλλαγή πληροφοριών για την υγεία». Από την πλευρά του, ο καθηγητής David Currow, Διευθύνων Σύμβουλος του Ινστιτούτου Καρκίνου NSW, δήλωσε: «Η βελτίωση των αποτελεσμάτων του καρκίνου για τους ανθρώπους στη ΝΝΟ από πολιτισμικά και γλωσσικά διαφορετικά υπόβαθρα αποτελεί βασική προτεραιότητα για εμάς. Είμαστε στην ευχάριστη θέση να υποστηρίξουμε αυτό το καινοτόμο σχέδιο θεάτρου το οποίο ελπίζω ότι θα βοηθήσει να αποβάλει το στίγμα του καρκίνου στα μέλη των κοινοτήτων στις οποίες απευθύνεται.»

Από την παράσταση «Οίκος Ευηγρίας»

χαμπής ο βιλάνος

Το λοιπόν τσιγάκο μου, πάρτον νου σου τζαι έφερτον. Ήπουν σου το μια, ήπου σου το δικό, την τρίτη φορά εν να έρτω που ποτζί τζαι να σου δώκω μες στα ριζόφκια. Κάμμε εσού την δουλειά σου τζαι μεν ασχολήσε με εμένα. Άμα θέλω να πιάσω άδεια που την σημαία εν να την πιάσω, να φακκάς πάνω κάτω, εκατάλαβες Σαββή μου; Τζαι που είσαι; Την άλλη φορά που εν να πιάσεις το όνομα μου στο στόμα σου, πλύνε το πρώτα καλά καλά με ροδόσταμμα, μεν μου κολλήσεις τζαι καμιάν αρρώσκεια! Τέοπα, που λαλούν τζαι οι φίλοι μου οι καλαμαράες. Που λέτε κοπέλια, επεράσαν τζαι οι φερινές εκδηλώσεις για το πραξικόπημα τζαι την εισβολή. Πόσες άλλες εν να ζήσουμε, μεν με ρωτάτε εμένα αλλά τους δυνατούς του κόσμου τούτου. Τζίνου έχουν την πατίχα, τζίνου κρατούν τζαι το μασσιέρι, τζαι όπως θέλουν μοιράζουν την τζαι λοαρκασμό εν μας διούσπν. Όπως είπεν τζαι ο Υπουργός Υγείας – καλό παιδί ο γιατρός μας, η αλήθεια να λέετε το πρώτο μέλημα της κυβέρνησης μας ένει να έβρει λύση στο οικονομικό τζαι το πρόβλημα με τους Τούρκους περνά σε δεύτερη μοίρα. Εμένα κάπι άλλον με τρώει. Έσοι τζαι όνομα μάλιστα το κοπέλλιν τούτο που μας βασσανιά. Μεν το γράψουμε όμως δαμέ μας τζαι πέψου μας φερμάνι τζαι ανοιζουμε λοαρκασμούς με τα δικαστήρια. Πάντως

που το όνομα τζαι μόνο καταλάβεις με ίντα άδρωπο έσοις να κάμεις; το επίθετο του συγκεκριμένου σημαίνει καταθλιπτικό ναρκωτικό, για όσους εν το ήξεραν. Θυμούμαι τα παναίρκα που εκάμιναν κάπι παρέες μόλις άκουσαν ότι οι νούσιμοι του ΟΗΕ εδκιαλέξαν τον να έβρει λύση στο Κυπριακό. Πελλάρες! Τζαι ελάλουν τους το ότι ο άδρωπος τούτος εν να αποδειχτεί μεγάλον πρόβλημα για την Κύπρο μας. Το χαβά τους οι παρέες; «Κόψε τις τσιόφτες Χαμπή. Το κοπέλλι ένει Αφοτραλός και ο λος του Κυπραίου στην Αυστραλία έσοι μεγάλιν πέρασπ. Ούλα εν να πάσιν καλά, εν έχουμε να φοηθούμε τίποτα». Στραβάρα στα μάθκια σας ούλλουσι! Εκτός τζαι αν έκοψα κανένα κουρρίν τζαι εν επρόσεξα τες εξελίξεις. Εδώκα μας πίσω το Βαρώσι τζαι εν τω επήρα χαμπάρι; Την Τζερνία μας με το λιμανού της; Το Ριζοκάρπασο με τον Απόστολο Αντρέα, μεγάλιν η χάρη του; Όξα κόφκουμε πορτοκαλία, λεμονόδεντρα τζαι γκρέιφρουτ που τα λεμονόδεντρα της Μόρφου; Αφού εν έτσι τα πράματα, πέτε του παιδικού τώρα που έμπειν μες το κόλπο τζαι έμαθε καλά τζαι τις στράτες, να κάμει τίποτε πέρκι μου δώκουν πίσω τζαι η Αγιά Σοφκιά στα αδέρφκια μας τους έλληνες. Τζαι αν δεν τους κάμνει κόπον, ας δώκουν πίσω τζαι την Σμύρνη, να φωνάξουμε που τον τάφο τον Βαμβακάρη, τον Τοπισάνη, τον Μπάμπι τζαι να σπύσουμε ρεμπέτικο παναήρι με μπουζούκια τζαι μπαγλαμάες μέσα στην πόλη που έβκαλεν τόσους σπουδαίους μουσικούς. Ξυπνάτε ρε!!! Εν τζαι βρέσσει, φτύνουν μας το γέρμα!